

Lovforslag nr. L 202. Fremsat den 9. februar 1994 af sundhedsministeren (Torben Lund)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om sygehusvæsenet

I lov om sygehusvæsenet, jf. lovbekendtgørelse nr. 476 af 7. november 1985, som senest ændret ved lov nr. 1082 af 23. december 1992, foretages følgende ændringer:

§ 1

1. I § 5 indsættes efter stk. 4 som nye stykker:

»Stk. 5. En amtskommune kan ikke af en patient opkræve betaling for ydelser, som patienten har ret til at modtage vederlagsfrit i henhold til denne lov.

Stk. 6. Medmindre andet følger af denne lov, kan en amtskommune ikke deltage i driften, le-

delsen eller finansieringen m.v. af et sygehus, der ikke drives efter bestemmelserne i denne lov.«

Stk. 5-11 bliver herefter stk. 7-13.

2. I § 5, stk. 8, der bliver stk. 10, ændres »5-7« til: »7-9«.

3. I § 5, stk. 11, der bliver stk. 13, ændres »5-9« til: »7-11«.

§ 2

Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Amtskommunerne yder i henhold til lov om sygehusvæsenet vederlagsfri sygehusbehandling. Den personkreds, der er berettiget til at modtage sygehuslovens ydelser vederlagsfrit, er nærmere afgrænset i lovens § 5.

Det fremgår af § 5, stk. 1, at amtskommunerne skal yde vederlagsfri behandling ved sit sygehusvæsen til personer, der enten har bopæl i amtskommunen eller har bopæl andetsteds her i landet, men som midlertidigt opholder sig i amtskommunen, såfremt hensigten med opholdet ikke har været at opnå sygehusbehandling og patienten ikke tåler at flyttes til et sygehus i bopælsamtets kommunen eller i øvrigt trænger til øjeblikkelig hjælp (akutforpligtelsen).

Ved lov nr. 1024 af 19. december 1992 blev der som § 5, stk. 2, indsat en yderligere bestemmelse om amtskommunernes forpligtelse til at yde vederlagsfri behandling. Efter denne bestemmelse skal amtskommunerne desuden yde vederlagsfri behandling ved en anden amtskommunes sygehuse og fødeklinikker samt på Rigshospitalet til personer, der har bopæl i amtskommunen.

Hensigten med lovforslaget var at indføre et friere sygehusvalg og dermed tilgodese patienternes krav om medbestemmelse, når det gælder valg af behandlingstidsted.

Det friere sygehusvalg er reguleret i § 5 b, der ligeledes blev indsat i lov om sygehusvæsenet ved lov nr. 1024 af 19. december 1992. Efter denne bestemmelse kan en person, der henvises til sygehusbehandling, blandt de sygehuse, som er omfattet af § 5, stk. 1-2, selv vælge, hvilket sygehus den pågældende vil behandles på.

Efter regeringens opfattelse er der ikke grundlag for tvivl om den gældende retstilstand, hvorefter amtskommunerne er forpligtede til at yde vederlagsfri behandling til den nævnte personkreds, og at en amtskommune ikke kan opkræve betaling af den nævnte personkreds for ydelser, som skal ydes vederlagsfrit i henhold til sygehusloven, idet loven ikke indeholder hjemmel til at opkræve betaling i disse tilfælde.

Med baggrund i bl.a. den her anførte retsopfattelse, har regeringen meddelt Sønderjyllands Amtsråd, at Aabenraa Sygehus, der er en selvejende institution, og som efter sine vedtægter skal drives efter sygehuslovens bestemmelser, og som amtskommunen deltager i finansieringen og ledelsen af, ikke må opkræve betaling af patienter, der efter sygehusloven har ret til vederlagsfri behandling.

Sønderjyllands Amtsråd har efterfølgende meddelt, at amtsrådet ikke agter at tage den af regeringen udtalte retsopfattelse til følge. For at undgå en længerevarende tvist om patienternes retsstilling, finder regeringen det på denne baggrund nødvendigt at få den gældende retstilstand præciseret udtrykkeligt i en bestemmelse herom i loven. Det sker med det her fremlagte lovforslag, som slår fast, at en amtskommune ikke må opkræve betaling af en patient for ydelser, som efter loven skal ydes vederlagsfrit.

Det følger af almindelige, kommunalretlige regler, at en amtskommune ikke må deltage ledelsesmæssigt eller finansielt i fonde, foreninger, selskaber eller lignende, som varetager opgaver, som amtskommunen selv ikke lovligt kan varetage, f.eks. opkræve betaling for behandling af patienter, der har krav på vederlagsfri behandling. For at forhindre, at der dannes fonde, foreninger m.v. med det formål at omgå sygehusloven, foreslås det udtrykkeligt præciseret, at en amtskommune ikke kan deltage i driften, ledelsen eller finansieringen m.v. af et sygehus, som ikke drives efter bestemmelserne i sygehusloven.

Forslaget berører ikke amtskommunernes muligheder for som hidtil i henhold til lovens § 3, at samarbejde med private sygehuse. Forslaget berører endvidere ikke amtskommunernes muligheder for som hidtil at samarbejde med de af lovens § 5, stk. 3-4 omfattede private specialsygehuse.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Lovforslaget har hverken økonomiske eller administrative konsekvenser, idet der alene er tale om, at den gældende retstilstand præciseres.